

Zámřšťák

zpravodaj nejen
pro obyvatele Zámřsk

31. ledna 2025 | číslo 41 | ročník 10

www.zamrsky.cz

2 Z obecního
úřadu

Třídíte odpad
řekneme vám kde

6 Z dění
v obci

**Vítání
občánků**

8 Z dění
v obci

**Rozsvícení
vánočního stromu**
za zvuku koled

SLOVO MÍSTOSTAROSTKY

Alžběta Šimáčková
místostarostka obce Zámřský

Vážení čtenáři Zámřšťáku, rok 2025 pomalu začíná a s ním i nové výzvy a pracovní plány.

Pomalu **rekonstruujeme** jeden byt v bytovém domě č.p. 41. Stále čekáme na vyjádření žádosti o dotaci přes dotační titul „KABINA“, na výstavbu **zázemi na hřišti**. Zatím to vypadá, že budeme v nepodpořených žádostech. Proto ještě zkouší-

me podat žádost přes dotační program Olomouckého kraje, uvidíme, zda žádost vyjde. Uvnitř najdete tabulku s množstvím odpadu a jejich cenou. Pro srovnání, máme několik let zpět. Opět **apelujeme na řádné třídění všech odpadů**.

Přejeme vám klidný zbytek zimního období.

Alžběta Šimáčková, místostarostka

10. LET ZPRAVODAJE

30. 1. 2015 vyšlo první číslo Zámřšťáku. Je to tedy 10 ročníků 41 čísel + 1 speciální číslo ke 120. výročí hasičů. Zpravodaj vznikl na popud zastupitelstva, chtěli tak zapojit do chodu a dění obce co nejvíce spoluobčanů. A to se myslím povedlo. Vždyť když si projedete těch 41 čísel zpravodaje, zjistíte, že zpravodaj má téměř na sto přispěvatelů. Nejsou to jen zástupci z řad spolků, fary, zastupitelstva a redakce najde se leckdy i přispěvatel z naší vsky ba dokonce i z jiného města či jiné země. Takovým prvním pisatelem byla i 81letá Emilie Vaško z Přerova, které se tak náš zpravodaj líbil, že se s námi podělila o svůj životní příběh v několika vydáních Zámřšťáku. Dalším naším věrným přispěvatelem byl i rodák žijící v Kanadě Arnošt Čepica. Jeho vyprávění jak se dostal z komunistického Československa až do Kanady nás také

provázela několik vydání zpravodaje, a že to bylo poutavé čtení. I z daleké Kanady pořád sleduje co se u nás v Zámřských děje a patří vždy mezi první čtenáře každého nového čísla. V jednom z vydání se dokonce spojili naši dva rodáci Arnošt Čepica z Kanady a Vladimír Haša z Austrálie. Občas zveřejníme i příspěvek od někoho kdo v naší obci jen pořádá nějakou akci, popřípadě něco opravuje či restauruje. O své zážitky z prázdnin nebo dovolených se s námi občas podělí děti a i dospělí. Někdy se i článkem představí rodiny co se nově přistěhují do Zámřsk. Dalším takovým neodmyslitelným příspěvkem jsou nekrology, blahopřání ke svatbám třeba i „zlatým“ a jubilantům. Sem tam ve zpravodaji zařadí tiskařský šotek, občas se nám něco ne úplně povede a zjistíme to až je vše vytištěno. **Pokračování na straně 5.**

Z obecního úřadu

TŘÍDTE ODPAD

Žádáme občany obce Zámrský o důkladné třídění odpadu.

Papír – kontejner je u pečovatelského domu a u hřiště

Plast – kontejner je u pečovatelského domu a u hřiště

Sklo – kontejner je u pečovatelského domu a u hřiště

Znečištěný nepoužitelný textil

– kontejner je u pečovatelského domu a je označený

Šatstvo na další použití – kontejner je u pečovatelského domu

Jedlé oleje – dávat v nádobách k obecní stodole

Baterie – kontejner je u obecní stodoly

Velkoobjemový odpad – zbaven železa, dřeva, skla, plastů atd. a vytríděn do správných kontejnerů, kontejner je u Dubu

Železo – kontejner je u Dubu – jenom železo

Elektro – odběr u obecní stodoly

Větve, listí – odběr je směrem za Kubešovo na Panšťák

STATISTIKA – ODPADY V OBCI ZÁMRSKÝ

	Komunální odpad tuny/Kč	Plasty tuny/Kč	Papír tuny/Kč	Sklo - bílé tuny/Kč	Sklo - barevné tuny/Kč	Objemný odpad tuny/Kč	Nebezpečný odpad Kč
2017	54,31t/93.732 Kč	4,63t/34.668 Kč	3,26t/16.154 Kč	1,80t —	1,0t —	—	2.423 Kč
2018	56,0t/97.593 Kč	4,87t/33.983 Kč	3,95t/17.074 Kč	1,88t —	1,16t —	8,84t/15.843 Kč	2.780 Kč
2019	57,6t/111.269 Kč	5,48t/36.916 Kč	3,71t/16.629 Kč	1,81t —	1,12t —	10,27t/14.692 Kč	6.639 Kč
2020	62,08t/133.004 Kč	5,2t/56.993 Kč	4,77t/27.882 Kč	2,0t /1.955 Kč	0,99t/1.173 Kč	6,90t/11.020 Kč	7.863 Kč
2021	62,88t/143.431 Kč	5,31t/62.724 Kč	4,23t/20.722 Kč	2,03t/1.955 Kč	0,96t/1.173 Kč	5,98t/6.733 Kč	5.767 Kč
2022	59,99t /155.131 Kč	4,42t/57.255 Kč	3,97t/23.258 Kč	2,41t/2.348 Kč	1,14t/1.175 Kč	7,16t/14.234 Kč	7.585 Kč
2023	58,89t/152.031 Kč	5,06t/65.964 Kč	3,64t/25.966 Kč	2,38t/2.345 Kč	1,36t/1.164 Kč	12,62t/23.000 Kč	8.639 Kč
2024	52,47t/156.550 Kč	5,6t/89.631 Kč	4,278t/31.584 Kč	1,62t/1.849 Kč	1,05t/1.438 Kč	12,16t/22.523 Kč	12.277 Kč

JUBILANTI

V těchto nejbližších dnech oslaví významná životní jubilea
tito naši spoluobčané:

ÚNOR

Pavelka Petr 60 let
Seget'a Čestmír 89 let

DUBEN

Sulimová Aniela 70 let
Haša Vojtěch 81 let
Vozák Václav 85 let

*Všem Jubilantům gratulujeme
a přejeme spoustu
sil a zdraví do dalších let.*

STATISTIKA OBCE ZÁMRSKÝ ZA ROK 2024

KATEGORIE POČET

Dospělí – muži	91
Dospělí – ženy	84
Děti (15–18let) – chlapci	6
Děti (15–18let) – dívky	11
Děti (do 15 let) – chlapci	13
Děti (do 15 let) – dívky	20
Děti (6–7 let)	3
Děti (do 3 let)	8
Celkem obyvatel bez cizinců	225
Cizinci	9
Celkem obyvatel	234
Průměrný věk obyvatel	41,94
Zemřelo	4 osoby
Narodily se	4 děti
Přistěhováno	2 osoby
Odstěhováno	5 osob

Z obecního úřadu

ZASTUPITELSTVO OBCE

Usnesení č. 6/2024 ze zasedání zastupitelstva obce Zámrsky,
konaného dne 3.12.2024 v 17.30 na obecním úřadě v Zámorskách

ZASTUPITELSTVO OBCE ZÁMRSKY PO PROJEDNÁNÍ SCHVALUJE:

1. Program schůze, ověřovatelé zápisu
p. Ing. Vozáka Zdeňka a p. Pavlíka
Františka a zapisovatelku
p. Pejchalovou Kamilu
– hlasování pro 7 hlasů.
2. Rozpočet na rok 2025
– hlasování pro 7 hlasů.
3. Smlouvu o zřízení věcného břemene
na parc. č. 88
– hlasování pro 7 hlasů.
4. Smlouvu o poskytování služeb
– Pekárna Paula
– hlasování pro 7 hlasů.
5. Žádost o poskytnutí finančního daru
na rok 2024 Charita Hranice
– hlasování pro 7 hlasů.
6. Smlouva o budoucí smlouvě
o zřízení věcného břemene
a dohodu o umístění stavbypřipojka
přes parc. č. 4/1 a 19
– hlasování pro 7 hlasů.
7. Nájemní smlouvu s firmou Cetin a.s.
nač. p. 69 – hlasování pro 7 hlasů.
8. Obecně závaznou vyhlášku
o stanovení obecního systému
odpadového hospodaření
– hlasování pro 7 hlasů.

9. Pověření starosty provádět
rozpočtové opatření Lna straně
příjmů a výdajů neomezeně a to do
31. 12. 2024 – hlasování pro 7 hlasů.
10. Dodatek všeobecných obchodních
podmínek s firmou EKO-KOM
– hlasování pro 7 hlasů.
11. Žádost na prominutí nájmu
kulturního domu na Valnou hromadu
SDH Zámrsky
– hlasování pro 7 hlasů.

ZASTUPITELSTVO OBCE ZÁMRSKY PROJEDNALO:

1. Smlouvu o budoucí smlouvě
o zřízení služebnosti – Povodí
Moravy

ZASTUPITELSTVO OBCE ZÁMRSKY PO PROJEDNÁNÍ NESCHVALUJE:

1. Žádost o dotaci na provoz záchranné
stanice v Bartošovicích
2. Žádost o poskytnutí finančního daru
na rok 2024 – Nejste sami
3. Návrh na zvýšení poplatku s firmou
TextilEko

Starosta obce: Pala Arnošt

Místostarostka obce: Šimáčková Alžběta

OBCNÍ ÚŘAD ZÁMRSKY

ÚŘEDNÍ HODINY:
STŘEDA
10:00–11:30 15:30–17:00

E-MAIL:
podatelna@zamrsky.cz

TELEFON:
581 623 536
724 185 605

ČÍSLO ÚČTU:
21620831/0100

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

V letošním roce se ve Tříkrálové sbírce
v Zámorskách vybralo 18.410 Kč.
Pořádající Charita Hranice všem dárcům moc děkuje.

OBEC	SKUPINKY	VÝTĚŽEK	OBEC	SKUPINKY	VÝTĚŽEK
Babice	1	6 413 Kč	Komárovce	1	10053 Kč
Dolní Těšice	1	4880 Kč	Lhota u Kelče	1	7490 Kč
Horní Těšice	1	14500 Kč	Skalička	4	26175 Kč
Kelč	21	102760 Kč	Zámrsky	1	18410 Kč
Kladeruby	3	36806 Kč	Němetice	2	13140 Kč

Vážení občané Zámorsk,
milí farníci,

rád bych v tomto příspěvku poděkoval ještě jednou všem, kdo se zapojili do přípravy a průběhu vánočních bohoslužeb, koncertů, tříkrálové sbírky a dalších aktivit nejen naší farnosti. Vážím si spolupráce všech farníků i dalších lidí dobré vůle, kteří se zasadili o velmi hezky připravené vánoční svátky. Především bych v Zámorskách chtěl poděkovat také tříkrálovým koledníkům a kolednicím a všem, kdo přispěli do této sbírky na potřebné. Jsem rád, že se stále nachází dostatek lidí, kterým není lhostejný život druhých a namísto kritiky či pomluv vykročí k aktivní pomoci.

Rád bych k tomuto poděkování připojil také konkrétní pozvání naší farnosti.

V letošním roce se můžeme těšit na řadu aktivit, které naše farnost nabízí pro všechny zájemce. Na jaře budou 4 setkání v rámci projektu Otevřená farnost. Nejprve bude setkání **Otevřená pokladna**, kde se snažíme o transparentci naší farnosti v oblasti hospodaření a financování. Jak se financují platy kněží a kolik vlastně berou? Kam jdou kostelní sbírky a co se z nich platí? Jaké jsou náklady na údržbu našich kostelů a kaplí? Tyto a další otázky otevřeme na setkání. Následovat bude již mnohem jednodušší ale neméně zajímavé setkání s názvem **Otevřený sklep**. Věděli jste, že na faře v Kelči se nachází vinný sklípek? Chcete zažít degustaci s odborníkem na víno? Exkurze, která nezůstane jen o dívání, proběhne ještě před začátkem postní doby, 1.března na faře v Kelči. V květnu nabízíme **procházku farním lesem s májovou pobožností**. Poslední setkání proběhne v Kelči na zahradě, kde bude **Otevřený táborák**. Pro děti budou připraveny akční hry a pro dospělé neformální posezení. Jsem si vědom, že tyto akce přitahují především naše farníky, ale velmi rádi přivítáme mezi sebou kohokoli, kdo má zájem se přijít podívat. Farnost není jen kostel či kaple, ale především společenství lidí, které se snažíme vytvářet.

Přeji krásné dny.

P. Jan Berka, administrátor farnosti Kelč

Ze života farnosti

PODĚKOVÁNÍ ZA KVĚTINOVÉ DARY

Máme za sebou zase další rok, a proto mi nezbývá než Vám poděkovat za všechny Vaše květinové dary, kterými společnými silami krásíme kapli. Že se jich v té naší dědině vždy najde dost je hlavně vaše zásluha. Moc Vám za každou tu kytičku i zeleň děkuji, vím kolik je za tím práce a času. Děkuji obci Zámrský i farnosti Kelč za spolupráci, díky níž můžu zdobit kapli i ve slavnostní chvíli. Ještě jednou díky. Přeji všem pěstitelům hodně zdraví, sil, elánu a pevně věřím, že i v tomto roce se bude dařit zdobit našimi květinami, tak krásně jako loni.

Zdeňka Hašová

PODĚKOVÁNÍ ZA DŮVĚRU

Milí spoluobčané, Zámršťáci. Jak jste jistě někteří zaznamenali proběhly v naší farnosti volby do **Pastorační rady**. Otec Jan se jistě o této záležitosti rozepíše sám, ale přesto. Chtěla bych Vám všem, kteří jste v těchto volbách, ať už v procesu návrhů, či při samotné volbě, vložili důvěru do mé osoby, poděkovat. Opravdu si toho moc vážím, je to pro mě taková vzpruha na hroší časy. Přesto jsem ráda, že jsem zvolena nebyla. Popravdě nemohu a nechci být všude. On si každý druhý z Vás řekne, však je mladá, na mateřské, ta má čas. Opak je pravdou. Ono totiž zdání klame.

Od ledna tohoto roku jsem starostkou hasičů, své ostruhy si musím postupně

získávat, jak na poli úředního šimla, tak u všeho ostatního. Nikterak si na tomto postu nezakládám a s radostí jej kdykoliv, komukoliv přenechám. Jen bohužel ještě nikdo nepřišel. Od letošního dubna jsem vedoucí Rady prevence Okresního sdružení hasičů Přerov (OSH), tedy i právoplatná členka Výkonného výboru okresu. Pro představu dělám to, co kdysi pan Červek ze Skaličky. Vypadá to, jako zbytečná funkce, ale veškeré vzdělávání na poli prevence a jeho organizování pro celý okres je na mých bedrech. Záběr je však daleko širší. Pro ty, co si řeknou, že jsem dědic funkcí, podotýkám, že k tomuto postu mám i patřičné vzdělání a praxi, nejenom jako dlouho-

letá členka rady, bohužel jsem také nejmladší. Zatím mám stále ještě na starosti květinovou výzdobu naší kaple, pořád jsem členkou Žen v akci... a stále provázím, nejen slovem, smutečními rozloučeními. Bude to znít divně, ale nakonec právě to, je nejsmyslnější služba ze všech. O náročnosti časové, fyzické a psychické nebudu ani polemizovat. Nad tím vším stojí moje děti, partner, rodina... i já mám domácnost, zahrady, dům, práci. A vlastně jsem všude, jen ne DOMA, což je úplně špatně. Podotýkám není to stížnost, ale holý fakt. Opravdu už více nelze.

Zdeňka Hašová

10. LET ZPRAVODAJE

Pokračování článku ze strany 1:

Prosím naše čtenáře o shovívavost a přimhouření oka, věřte že se snažíme, aby každé vydání mělo co nejméně chyb. ☺

7 let a 25 čísel s námi jako grafik vydržel Šmuky. Vdechli Zámršťákovi jeho podobu a jeho koncept držíme dodnes. 2 roky a 13 čísel s námi jako grafička vydržela Líba Mátlová. Nyní již třetí číslo vydáváme s reklamním studiem z Hranic Topart. Šmukymu a Libě bych chtěla moc poděkovat za jejich píli, trpělivost a ochotu s námi zpravodaj tvořit. Moc bych

chtěla poděkovat i všem přispěvatelům, kteří dobrovolně a někdy i na nátlak, ale nakonec s radostí do zpravodaje píší. Spousta z nás Zámršťáků si zpravodaje schovává a má všechny čísla pěkně uložené. Zkuste si zpětně všechna čísla projít a zjistíte, že se v té naší víscce pořád něco děje, něco buduje, opravuje. Jak nám rostou děti, odchází na onen svět dobří rodáci. No prostě je to deset let historie a my jsme se Zámršťákem a s vámi u toho!

Za redakci Helena Vozáková

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Dne 10. 11. 2024 jsme na obecním úřadě do naší obce přivítali tři nové občánky, **Miu, Emu a Evelínu**. Po kulturním vystoupení dětí pan starosta uvítal rodiče a děti. Poté se všichni zapsali do obecní kroniky. Maminky dostaly kytku a děti malý dárek. Následovalo společné foto. Přejeme novým občánkům hodně zdraví, ať dělají svým rodičům samou radost.

Za kulturní komisi Marie Oravová

J A R N Í VÝSTAVA OBLÉKLA „VÁNOČNÍ KABÁTEK”

Po druhé vydařené jarní výstavě, která proběhla 17. března loňského roku, jsme se jednohlasně shodly, že zkusíme uspořádat i prodejní výstavu „vánoční”. Jednoznačně jsme si pro ni vybraly perfektní datum, jelikož v okolí byla pouze jedna výstava, a to v nedaleké vesnici Rouské. Osm měsíců a na den přesně v neděli 17. listopadu, bylo to datum poznačené v kalendáři spolu organizátorek „Ženy

Z dění v obci

vakcí”.

Času bylo dost, a tak se nám jarní výstava oblékla do „vánočního kabátku”. Nabídka byla pestrá a široká, obměnili se a přibyli nám i noví prodejci a téměř celé jádro Zámorsk zůstalo. I když do adventu pořád zbývalo 14 dní, atmosféra byla přesto vánoční... a možná, že dobře, lidé nebyli pohlceni předvánočním shonem a stresem tolik, jako právě v adventní čase a jen tak si v klidu mohli užít tu klidnou a voňavou atmosféru.

Perfektní spolupráce v kavárně opět bezvadně fungovala, bez sebemenšího zaskřípání, a tak není divu, že kávovary jely nonstop a po zákuscích se jen zaprášilo.

Obec Zámrsko a Ženy v akci
Vás zvou na

Jarmark v Zámorskách

13. 4. 2025
Kulturní dům Zámrsko | od 13:00 hodin

Těšit se můžete na
Kavárnu a dezerty

Pestrou nabídku výrobků pro
Váš domov a vaše zdraví

Dílničky nejen pro vaše dětičky
Vstupné dobrovolné

Venku sice ještě panuje paní zima, já už ale můžu prozradit, že se pomyslný kabátek naší výstavy zase vystřídá do jara nalaďeným „pršipláštěm”.

A za celý tým Vás srdečně zveme v neděli **13. dubna od 13:00 v KD Zámrsko**, už teď na tom pracujeme a těšíme se na viděnou.

Lenka Kubešová

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

Tak jako každý rok, tak i letos jsme se sešli na první adventní neděli 1. prosince při Rozsvícení vánočního stromku. Letos, jsme se u tohoto stromečku sešli již po deváté od jeho nasazení. Za tuto dobu nám krásně vyrostl a při jeho rozsvícení nám připomněl, že nastal čas adventu a blíží se svátky vánoční.

Společně s dětmi, kterým v rukou prskaly prskavky jsme odpočítali vteřiny do rozsvícení stromečku. Popřáli jsme si klidné prožití adventního času, šťastné a pokojné svátky vánoční s našimi nejbližšími.

Za zvuku koled z místního rozhlasu jsme se mohli zahřát svačákem, nebo dětským punčem a ochutnat sladké i slané dobroty. Byla zima, ale i tak bylo vidět usměvavé lidi, kteří se na chvíli zastavili a užili si předvánoční čas spolu se sousedy.

Velké poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravě.

Alžběta Šimáčková

ZÁMRSKÝ ZPÍVALY KOLEDY S CELÝM ČESKEM

Popravdě nevím, jestli jsem letos opravdu já dobrou volbou, pro napsání tohoto článku. Úplně se necítím být povoláná, zvláště, když jsem nikterak nepřiložila ruku k dílu. Ale budiž.

Zpívání koled s Deníkem je naší, již devítiletou tradicí, a přesto je každý rok jiný. Možná si říkáte čím, když koledy zní stále stejné, potkáváme se na stejném místě, ve stejný čas. Zpíváme druhý prosincový týden, vždy ve středu. Všude voní svařák, ladíme tóny domácími výpěstky, čekáme až dozvoní zvony, ne protože jsme sólisti, ale protože, kdo by je překřikoval. Ochutnáme spoustu výborných pekařských počinů, ta úžasná nálada, legrace... Je velká spousta neměnných střípků do mozaiky této akce. Výjimečnost je však úplně prostá, spočívá v každém z nás. Všichni jsme obětmi toho shonu, práce, touhy po vánoční dokonalosti, která neexistuje, jsme unavení, a stejně všechno zahodíme nebo necháme doma tak, a spěcháme si prostě zazpívat. Jednou sice chybí ten, ale přijde onen, po druhé zas někdo odejde nadobro nebo zpíváme s někým naposled, i takové věci se bohužel dějí, ale to gró, to je pořád stejné. Sejit se, zastavit, zazpívat, zasmát se, a prostě si užít klidné chvíle v pohodě a radosti, hodit za hlavu všechny starosti a jen tak chvíli být. K tomu nepotřebujeme velké náměstí se známými hvězdami, či sborem ani kapelu. Stačíme si my sami s chutí a radostí, protože, když je v tom

6. 12. PROŠLA OBCÍ MIKULÁŠSKÁ DRUŽINA

Z dění v obci

srdce, nic víc není třeba, to přezpíváme celý svět.

Tak jsme si i my z plna hrdla a pěkně od podlahy zazpívali ty naše krásné české koledy, hned 10. 12., a jak jinak než u kaple svatého Václava, až dozvonily zvony. Bylo nás tak akorát, dokonce jsme na přídávky použili moderní technologie v podobě kancionálu v mobilu. Chtíc, aby spal vždy přidávala

paní Hašová a je krásné, že se na to nezapomíná ani po letech. Jen ty rumové kuličky nám chybí...tak kdyby někdo příští rok chtěl...Je krásné poslouchat, jak chlapi pilují svou techniku zpěvu a jako ve sboru se drží u sebe. Prostě proficí každým coulem. Věřím, že jednou nám budou pět i z kostelního kúru. A když někdo náhodou neumí zpívat, tedy když si to myslí, to

vůbec nevadí, hlavně, že zpívá rád. Milé Ženy a milí účastníci, moc děkuji za krásné prožitý středeční večer, jsem opravdu ráda, že jsem toho mohla být zase součástí. Tak hodně zdraví všem, ať příští rok žádný hlásek nechybí, ale přibude.

Zdeňka Hašová

Jak jsme (ne)zrušili hon

Na čtrnáctého prosince vyšlo datum, kdy se měla konat poslední leč mysliveckého spolku „Doubek“. Tentokrát to mělo proběhnout bez tradičního honu z důvodu nedostatku zvěře. S tím jsme se ale nemohli smířit my, ostřílení „honci“ a proto jsme si domluvili dopolední procházku směr myslivecká chata. Sraz jsme měli v 9 hodin ráno u Naší hospůdky. Musím pochválit dochvilnost našich honců a ve složení: Šmuky, Míša Šmuky, Kamil Hovančík, Karel Roubal, Čupo, Emil Libor Trlifaj, Terka (jeho přítelkyně), já a naše fenka Bessy, jsme tam byli přesně, tak jak bylo ujednáno. Mezi nás se vklínil jeden lovec a už nám v tom dělal bordel. Diplomatičká čtvrt hodinka pro něj není samozřejmě žádné zpoždění.

Naštěstí má za manželku paní učitelku a ta ho přes esemesku u Čupa řádně omluvila. Ano uhádli jste, jedná se o našeho Václava Vozáka. A tak jsem beze zbraní vyzbrojení jen odhodláním, dobrou náladou a humorem vyrazili. Šli jsem přes „Dub“ na „Lištiny“, kde jsme zkontrolovali nory. Bylo vidět, že některé jsou určitě aktivní, takže tam něco je. Pokračovali jsme přes „Náplatky“, kde nám opozdilec Václav ukázal hnízdo Čápa černého. Další zastávku jsme si udělali u sv. Huberta. Udělali jsem si foto, vzpomněli na kamarády, kteří už nejsou mezi námi a dali i nějakou štamprličku. A pak už jsem se ubírali k našemu cíli – myslivecké chatě. Tam jsem rozdělali oheň a opekli jsme klobásky, špekáčky, co si kdo přinesl.

Z dění v obci

Za chvíli dorazil Toník Oravů i se psem. Chvilí po něm přijel i Pavel Kubešů na čtyřkolce, tentokrát mu ani nedošel benzín, jak jsem u něho zvyklí. A že s námi nešel od začátku, tak přinesl omluvku v podobě nějakých piv a slivovice. Pivečka po opečení dobrot bodly. Aby toho nebylo málo, tak se za námi stavil i Pavel Oravů, který tam dělal dřevo. Takže devět nás vyšlo, a nakonec nás tam besedovalo dvanáct. Pak už jsme se vypravili směr domov s vědomím příjemně stráveného dopoledne. Bylo třeba si i odpočinkou, vždyť odpoledne nás čekala „myslivecká“ v kulturáku. Co říci závěrem: „*Myslím že jsme si to všichni užili a třeba zase za rok. Ahoj a Lovu zdar*“.

Libor Karel Trlifaj

MYSLIVECKÁ POSLEDNÍ LEČ

14. prosince 2024

Z rozhodnutí pošetřit klesající stav zajíců, jsme hon na drobnou zvěř pro letošní rok neuskutečnili. Nechtěli jsme ale ustoupit z již tradiční zábavy na poslední leči. A tak jsme v pátek v podvečer vyzdobili sál Kulturního domu v mysliveckém duchu. Tak jak bývá zvykem připravili jsme výstavu srnčích trofejí odlovených v daném roce a rovněž na přiložené mapě honitby vyznačeny místa odlovu zvěře.

Tradičním zvykem už bývá výstava fotografií z předešlých akcí jak z honu, tak z posledních lečí.

V sobotu byl sál Kulturního domu příjemně vytopen, muzikanti z cimbálovky byli domluveni už odpoledne, guláš byl navařen, koláčky napečeny, Trlifajovi s obsluhou žízničných připraveni, tak vše mohlo úderem 17. hodiny začít.

Hostů postupně přibývalo, přítomní si pochutnávali na výborném srnčím

guláši a spokojeni ho zapíjeli pivem.

Přitom se pomalu ladila cimbálová muzika, která hrála k tanci i poslechu znovu na výborné úrovni, nezapomněli tak jako v minulých letech obejít celý sál, stůl od stolu i s cimbálem a zahrát písničku na přání.

Vrcholem večera byla očekávaná bohatá nejen zvěřinová tombola. V příjemné atmosféře a s dobrou muzikou čas rychle plynul.

Pozdě v noci jsme se rozcházeli domů, že příště to bude i s vycházkou po honitbě. Přeci jen pár volných míst po kamarádech myslivcích tam na sále

bylo a bylo cítit, že chybí.

Celá tato vydařená akce by se neobešla bez velké pomoci ochotných lidí, kteří napekli, navařili, nachystali a roznegli vše potřebné – moc děkujeme.

Zároveň taky děkujeme Obecnímu úřadu za dobrou spolupráci v roce 2024 i v nadcházejících letech.

S přáním všeho dobrého do nového roku zdraví, klidu, spokojenosti a radosti z vycházek do přírody přejí myslivci ze Zámarsk.

Zapsal Pajdla Antonín, jednatel spolku

Vánoční vycházka

Všechno je dnes jednodušší. Takže se 23. 12. na WhatsAppové skupině Účastníci zájezdu objevila informace od Kamily Pejchalové: „Vánoční procházka zítra. Sraz u hřiště v 10.00.“ Av plánovaný den a hodinu se nás sešlo opravdu hodně. Chce se říct - lidí jak psů, ale to by bylo zavádějící. Psů bylo hodně, ale lidí více. Z největší dálky dorazila děvčata Nela s Medou, která původně plánovala procházku u mne neznámého jezera v pro mne neznámém kraji někde na Bohumínsku. Nakonec skočily do auta a s úderem desáté, tedy asi dvě minuty po desáté, vysedaly u hřiště a stihly i úvodní fotku.

Počasí bylo výrazně lepší než v loňském roce a tak jediná vánice, která nás potkala byla ta rumová. A tu jsme tradičně bez problému zvládli. Moudře jsme pohovořili, něco dobrého snědli, popřáli si hezké svátky a rozešli jsme se do svých domovů oslavit dětmi nejoblíbenější Štědrý večer.

Zdeněk Vozák

Silvestrovské fotbalové derby na stadionu U Luže

Už bych si asi nevzpomněl, kdy tato krásná tradice v Zámbrských vznikla. Možná pamětníci a kronikáři zapátrají v hloubi svých vzpomínek. Anebo, jak už bývá zvykem, dají hlavy dohromady při další veledůležité diskuzi o nesmrtelnosti brouka u piva v místní hospůdce, aby si společnými silami vzpomněli, ve kterém roce se odehrálo to historicky první Silvestrovské derby v Zámbrských. Tenkrát ještě bez účasti diváků, kdy jako brány na zasněženém pažitě postály stoly z kiosku a na šířku hřiště se odehrál dnes už ikonický a lidově známý „poslední fotbal roku“. Během uplynulých let se však celá akce výrazně posunula. Dočkali jsme se nejen víceúčelového hřiště, ale

měli přijet na školení = pro Zámbrsky jsou aktuální velikosti nedostatečné). Prostě a jednoduše by mi nestačily prsty na rukou, kolik druhů lahodných „ohnivých vod“ bylo možné za dopoledne ochutnat. A jídlo? Nad linouci se vůni grilu museli zavisť blednout až v Němetcích. Jako grillmaster opět úřadoval Kamil alias Dušan, který i v mrazu statečně, s láskou a svým typicky obráceným úsměvem připravoval vynikající špekáčky a další pochutiny. Letos jsme bohužel nenavázali na loňské bramboráky Karla Roubala, nicméně o zpestření se tentokrát postaral Chupo se svým fenomenálním gulášem z hlívy ústřední. V případě obou našich šéfkuchařů údajně spadl

Dravé mládí: Fiďa Hovančík, Johnny Vozák, Vašek Vozák Jr., Libor „Emil“ Trlifaj.

Samozvaně údajně moudří a zkušení: Pavel Kubeša, Michal Kotlár, Václav Vozák, Libor „Karel“ Trlifaj, (od 2. tř. navíc Zdeňka Vozák).

Ano, místního Tomáše Řepku postrádáte správně! Petr „Chupo“ Trlifaj, ač prevenci dával maximum a jeho denní dávka proviantu by běžného smrtelníka nejspíš položila na krovky po první „vakcině“, se vinou nemoci nakonec musel omluvit (pozn. redakce: dle zdroje livesport.cz byl důvodem absence „moribundus“). Starší tým se i bez něj na place snažil ze všech sil, dokonce divákům v podání Vaška staršího předvedl mezinárodně známé „deja vu“, respektive ho ještě povýšil – jeden z gólů nebyl dosažen Boží rukou, nýbrž Božíma rukama. Takhle to dopadá, když pustíte povoláním brankáře do pole – ne nadarmo se říká, že brankáři a pravá křídla jsou největší podivíni. Abychom se však vrátili k původní myšlence, absence Chupa se projevila jako zcela zásadní, neboť po první třetině bylo skóre drtivých 1:10 pro mladé!

To by v tom však byl čert, aby nepřišel zvrat...!

Do druhé třetiny bylo povoleno starším povolát pátého hráče. Jako žolík se do brány postavil zmiňovaný Zdeňka a začaly se dít věci! Brzy po výkopu, ještě značně zmrzlý, sice lovil v rychlém sledu ze sítě další 3 kusy, nicméně v přesilovce začali zkušeni mazáci nepříjemně „kousat“

a dotahovat manko. Fantom s ostříhaným šípem na hlavě v poslední části zápasu v bráně doslova čaroval! Totálně vymazal ofenzivu soupeře, za svá záda nepustil vůbec nic a heroickým gólmanským výkonem připomněl svého bratra v dobách největší slávy. Naopak jsme to byli my, junioři, kteří museli několikrát lovit míč z brány a hrát se o něco déle, kdo ví, jestli by stará garda nakonec nepovýšila termín „Csaplárova past“ na novou úroveň. Naštěstí pro nás se tak nestalo, protože by v jejich společnosti byl zbytek roku k nevydržení. Na kec typy: „Tak co, mladí? To byla škola hrou, co?“ anebo: „Chlapci – povolit, přitáhnout“, opravdu není člověk poslední den v roce zvědavý. Konečný výsledek 7:13 pro mladé však musel bavit i oko nezaujatého diváka.

také velké přízně diváků, nebo obecně lidí, kteří se přijdou setkat, popovídat si, okošťovat něco dobrého k jídlu i pití a hlavně odstartovat oslavy posledního dne roku.

A ani tentokrát tomu nebylo jinak! Kromě toho, že si má nejmladší sestra Kristýnka každoročně uzme velkou pozornost pro sebe, protože slaví narozeniny, se celá taškařice opět těšila velké účasti. S lehkou nadsázkou se dá říct, že jsme se ocitli na festivalu rumu. Kdo však rumu neholduje, určitě nepřišel zkrátka – k mání byla i slivovice, mandlovka nebo dokonce fantastický svařák od Kamči a Jolči, který se kvůli enormnímu zájmu „vypařil“ prakticky okamžitě (výrobci várníc by

celý systém Google, když všichni olizující se konzumenti psali pochvalné 5hvězdičkové recenze (... no jo, Google. Používejte radši Seznam.cz).

Občerstvení tedy na jedničku s hvězdičkou, všichni se skvěle bavili, ale jak dopadl samotný fotbal? Ještě den předem nebylo jasné, zda se vůbec bude hrát...

Nejistá účast, lezavá zima, přimrzlé sloupky držící síť na nohejbal, a hlavně obavy o zranění. Alternativním plánem byl nohejbal, každopádně záměrně hrdost a srdce na pravém místě všech zúčastněných veškeré obavy v mžiku rozmetaly na prach a k úvodnímu hvizdu se sešly následující sestavy:

Troufám si říct, že i fotbaloví scouti zbystřili. Místní akademie totiž opět předvedla svou kvalitu a nebál bych se srovnání s věhlasnou barcelonskou La Masii. Talentovaný „potěr“ si totiž hlasitě říká o prostor mezi dospělými – Fíďa v bráně podal opravdu srdnatý a obětavý výkon a Honzík Vozáků na hrotu zaměstnával obranu soupeře fyzicky velmi náročným napadáním. Pozornost místních kuloárů však po závěrečném hvizdu upoutala jiná novinářská kachna. Údajně samotný Tonda Kinský po zápase poslal Zdeňovi děkovnou SMS, jak je rád, že

takový výkon podal až ve chvíli, kdy sám měl přestup do Tottenhamu jistý. S největší pravděpodobností by mu nejspíš Zdeňka angažmá vyfoukl (zdroj: Fabrizio Romano).

Celý zápas proběhl v příjemné přátelské atmosféře, a i když (i díky absenci Chupa) proběhlo pár ostřejších soubojů, všichni našťastí vyvázli bez zranění. V konečném součtu byl vítězem vlastně každý, kdo na hřiště zavítal. O zábavu i občerstvení bylo bohatě postaráno a už teď pevně věřím, že se i letos sejdem v ještě

větším počtu. A pokud vám to v roce 2024 nevyšlo, pak v tomto roce rozhodně nesmíte chybět!

Libor „Emil“ Trlifaj

P.S.: Neodpustím si ještě jeden dodatek. Abychom těch rodinných oslav neměli málo, na silvestra by slavil narozeniny i děda Jiří „Keďa“ Trlifaj. Věřím, že jako rodilý Zámrsťák a fotbalový fanoušek si tu podívanou shora každoročně užívá. Všechno nejlepší, dědo!

ZPRÁVA O ČINNOSTI SBORU ZA ROK 2024

Uplynulý rok jsme zahájili VVH konanou dne **22. 1.** Byla to nejsmutnější schůze co pamatují, museli jsme zvolit do svého čela nového starostu po náhlém odchodu Pavla Vinklárka. Po předchozích, až nekonečných schůzkách našeho výboru na kterých se každý doslova o tuto funkci rval. Vyšla jako nejsilnější již známá naše nová starostka Zdeňka Hašová. A že to byla dobrá volba dnes po roce máme potvrzeno.

27. 1. Tento den byl vyhrazen školení preventistů na kterém nechyběla Hašová Zdeňka.

24. 2. bylo datum které obnášelo další volby. Tentokrát VVH Okrsku ve Skaličce. Zde ve složení našich zástupců: Pala A., Hašová Z., Vinklárková J., Roubal K., Šulák V. Zvolili za starostu okrsku Valentu Antonína. Bohužel i zde to byla nucená náhrada za našeho Pavla Vinklárka.

23. 3. nevynechala Zdeňka shromáždění starostů, na kterém dokázala prosadit do funkce starosty OSH Ladislava Biskupa zkrátka našeho kandidáta, jak vidíte máme opravdu schopnou starostku.

28. 4. proběhl tradiční Floriánek v Kelči. Ale jen stěží se dá napsat, že proběhl tradičně. I zde zasáhla tragická událost a byl zrušen průvod i posezení. Přesto se naši členové zúčastnili alespoň mše svaté. Ve složení Vozák Z., Pajdla M., Šulák V., Hašová Z., Vozák V.

24. 4. a toho roku po čtvrté volby, tentokrát volba rady prevence OSH Přerov. A jelikož si už i v Přerově všimli Zámrských kvalit, zvolili si Zdeňku Hašovou. Jen by nebylo špatné, některé funkce delegovat na jiné, už

teď jich má jako kalkulačka.

11. 5. na Zámrském vyletišti probíhala brigáda. Onoho dne bylo potřeba nachystat hřiště na první okrskové kolo. Jak mnozí vědí bylo domluveno, že okrskové kolo se pořádá již výhradně u nás. A není divu, hřiště máme rovné a bez zataček k tomu pažit jak na Spartě. Špičkový zdravotnický dohled

rozlosování kdo půjde druhý až čtvrtý, se postupně zvyšovalo napětí. Protože však v našem okrsku už skoro nikdo nepřeskočí bariéru, byla raději celá stovková trať zrušena. A stejně jako předminulý ročník se běžel požární útok dvoukolově. Naše družstvo oproti minulým ročníkům nechtělo nic ponechat náhodě a dokonce se jednou

a kiosek plný nejen úsměvů. Abychom však dokázali držet se světové špičky, bylo potřeba vybudovat branku k nádrži zvané LUŽA. A obslužné schody až k hladině. Dále se podařilo zkrátit elektrický proud až k brance. A mnoho jiných úprav. Takto vymazlený areál čekal na svůj okamžik.

11. 5. ten okamžik nastal, postupně a na čas plní očekávání a adrenalinu se všechna družstva dostavila. Po

sešlo na trénink. Po prvním kole to s námi nevypadalo nejlépe, tato situace je nám ale blízká, poněvadž my vše děláme až na poslední chvíli, ovšem úspěšně. Nic méně na první místo to nestačilo. Zřejmě vinou přetřénování naše družstvo skončilo až druhé. První místo brala Skalička, bronz Těšice a konečnou pozici Ústí.

21. 6. byl den určený k prověření akce schopnosti zásahové jednotky. V onen

Ze života v obci

den se po obci rozezněl zvuk sirény, který svolává hasiče. Po zaznění se všichni, kteří byli doma a byli schopní jako Pavlík F., Šulák V., Pala A., Kubeša P., okamžitě dostavili do zbrojnice. V počtu zmenšeného družstva 1 plus 3 vyrazilo v doprovodu majáků a sirény naše vozidlo směr Ústí, kde byl hlášen požár školky. Na místě zásahu byl náš úkol společně s Horními Těšicemi doprava vody z místního potoka. Bojové rozvinutí proběhlo ukázkově. Pak se chvíli čekalo na vodu. Nebyl to ale problém na dlouhou dobu, vzali jsme náš stroj a nahradili ten nefunkční bratrům z Těšic. A od té chvíle již vše klapalo dle bojového řádu. Po ukončení námětového cvičení všechny zasahující jednotky prošli celý objekt a následně se přesunuli na vyhodnocení a výborný gulášek do hasičské zbrojnice. Tam jsme jak je již naším dobrým zvykem chvíli pobyli a moudře pohovořili.

22. 6. den kdy je každý oslavenec, který slaví životní jubileum rád, že patří do spolku hasičů v Zámrských. Ví totiž, že my vždy přijdeme se vším mu pomůžeme a něco si na něj vymyslíme. A tak tomu nebylo jinak ani když slavil

zakoupila Obec za což jí díky, už nebudeme muset pobíhat v oněch památečních. Další věcí, která se podařila zajistit Obci z dotací je elektrocentrála s osvětlovacím stožárem.

23. 6. Naši členové byli u oslav v Kladerubech, a to u příležitosti 100 výročí budovy Hasičárny. Zde bych chtěl apelovat, bylo by záhodno zjistit naše výročí stavby hasičárny a i kulturního domu, ať něco neprošvihne. Zpět do Kladerub, tam nás reprezentovali Hašová Zdeňka, Pajdla

neptá, a tak v Zámrských platí, chceš li vyhrát ožeň se... zjistíš, že to není výhra. Asi bych jen vypíchl jednu perličku ze zápasu. Jak již psal přispěvatel do zámrstáku TOOR na hřišti

svých 50 let bratr Kamil Hynčica ještě jednou vše nej. Byli jsme tam skoro všichni.

Během prázdnin se naši členové zúčastňovali brigád jak v hasičské zbrojnici tak na hřišti. Bratr Šulák s bratrem Palou vzorně udržovali veškerou svěřenou techniku a proběhlo každoroční STK našeho vozidla. Také se podařilo získat 6 nových lehkých zásahových přileb, které nám

M., jistě důstojně.

13. 7. patřilo již tradičně každoročnímu fotbalu svobodní versus ženatí. Letošní ročník se vydařil se vším všudy. I když začátek musel být chvíli posunut z důvodu hledání fotbalistů. Netrvalo dlouho a pár se jich podařilo přesvědčit. A ani letos se nekonalo překvapení ve výsledku 8 ku 4 pro ženaté. Je pravdou že svobodní neměli nikoho na střídání. Historie se ale

v Zámrských byl vidět světový unikát, dva hráči ženatých vstřelili hetrik a každý ještě po jednom vlastním gólu.

31. 8. Ženy v akci slavily desáté výročí založení. Ano tak dlouho již společně spolupracujeme. Ono výročí holky spojily s ukončením prázdnin. Bylo zde spoustu disciplín soutěží malování na obličej a plný kiosek. Dokonce bratr Roubal učil ne jen děti tahat gorbačky a tak slovy našeho klasika povedená taškařice.

25. 9. se zúčastnili Pala A., Šulák V., Pavlík P., Roubal K. a Vozák V., pomoci v obci zasažené bleskovou povodní České vsi. Václavův článek naleznete v minulém vydání zpravodaje.

28. 9. V den výročí českého knížete a patrona naší kaple, proběhl slavnostní průvod od hasičské zbrojnice do kaple na mši svatou. Zde naši členové drželi stráž s prapory. Po mši se průvod odebral do kulturního domu, kde za poslechu dechové hudby bylo připraveno občerstvení.

19. 10. Neuvěřitelné se stává skutečností. Po předchozích marných pokusech uspořádat zájezd do vinného sklípku, se opravdu vyjelo. Stačilo pět let a vyšlo to. Muselo se doladit pár drobností jako třeba, že někteří už jet nemohou a pak dopočítat inflaci na již vybraných zálohách z roku 2020. V obci kde je každý druhý ekonom to nebyl žádný problém. Plný autobus se onoho dne přibližoval k malé obci na Jižní Moravě. Z dobré nálady a se silnou trnkovou vůní dorazil autobus do Hlohovce. Malebná dědinka se sklípky nás doslova pohltila. Ve sklípku u Jožky Lípy nezůstalo jedno oko

Ze života v obci

suché, majitel nás napojil a nakrmil nejen humorem. Někdy nad ránem všechno si taky nepamatuji, se naše Zámrská expedice vydala domů. Sice jsme se s autobusem jednou vrátili, abychom našli a vzbudili posledního člena bratra Pavlíka. A v plném počtu jsme se navrátili domů.

22. 11. proběhlo v Radslavicích shromáždění starostů za účasti Zdeňky Hašové, na této schůzi se řešili poplatky za sportovce, které zvedly velice bouřlivou debatu asi všech sborů.

31. 12. Ano, i v tento den Zámřští hasiči nezahálí a účastní se dopoledního silvestrovského fotbalu na našem hřišti. Tato již mnoholetá tradice se opět setkala s širokou účastí. Po loňském úspěchu s bramboráky bratra Roubala byl letos k svařáku hlívový gulášek od Petra a Aleny Trlifajů. Po sportovním dopoledni se již rýsovala další akce, společný silvestr a přivítání nového roku 2025 v kulturním domě.

A tak doufám, že jak ten rok skončil budeme zase pokračovat. Nemyslím, že se budeme motat... ale že akce

nebude ubývat, budeme opět spolu všichni spolupracovat. Vždyť již dnes je těžké říct, kdo kterou akci pořádá. Vždyť na každé jsou hasiči, ženy v akci, lidé z obce, myslivci a to není jen kumulování funkcí... Za to jsem rád děkuji všem.

František Pavlík ml.

Ženy v akci *a rok 2024*

Není to tak dávno, možná tři čísla zpravodaje na zpět, rozepisovaly jsme se, jak nás čeká kulaté jubileum. A najednou, jako mávnutím kouzelného proutku, stojíme na samém konci tohoto roku. Kam se ten čas poděl, vlastně netušíme, ale rozhodně jsme nezháňely. Posuďte sami.

Měsíc leden, jako každý rok přichází pozvání hasičů na **tradiční výroční valnou hromadu**, že byla hořko sladká netřeba psát. Zúčastnily jsme se samozřejmě v hojném počtu.

Únor začal akčně hned z kraje, 2. 2. **pyžamovou párty** pro malé i velké. Spousta laskomin a kvalitní zábavy v podobě soutěží pro dospělé i děti. Nutno podotknout, naše Lenka srší nápady vždy a všude. To nemluvíme o Janči, která nás, tak luxusně občerstvila. Kuchyň provoněly vafle, pannini i topinky s masovou směsí od Kamila. Domů se snad nikomu ani nechtělo.

Březen za kamna vlezem... to pro nás neplatí. Ve spolupráci s kulturní komisí obce Zámrska jsme 17. 3. spoluorganizovaly již **2. ročník jarní výstavy** v kulturním domě, a že se děly věci. Tolik lákavých a krásných věcí na prodej, těch dobrot, jak u ASA, tak v kuchyni. Člověk ani nevěděl, kam dřív skočit, kam se podívat, co ochutnat, koupit. Všichni však odcházeli spokojení a nabití pozitivní, jarní energií. Po zimě ji bylo rozhodně třeba. Nechyběla ani oblíbená **velikonoční stezka**. V neděli 31. 3. vyšel houf zvědavých nadšenců po stezce směrem k myslivecké chatě. Cesta však nebyla jednoduchá. **Zapeklité úkoly a šifry** potrápily nejednoho rodiče i dítě. Ale všichni zdárně došli do cíle, bohatší o nové informace a zasloužený špekáček nejednoho vzpružil.

Duben, náš měsíc, ano 5. 4. 2014 vznikl spolek Ženy v akci, a protože všichni známe proměnlivost aprílového počasí, jako anglická královna, slavíme v létě. Nebudeme přece konkurovat Velikonocím, na oslavy se čas přece vždycky najde. Neváhaly jsme a přijaly nabídku našich kuželkářů, jak by také ne, když naše Kamča to tak skvěle koulí a vede celé družstvo, a když ještě 20. 4. naše Marci slavila ten svátek, vyjely jsme do Kelče, **vyzkoušet kuželkářskou dráhu**. Možná měla Kamča v plánu založit i družstvo žen, ale jak uznáte sami, nemůžeme být všude.

7. a 8. 6., ano i tentokrát naše děvčata zasedla ve známé a precizní volební komisi obce. Jak jinak vše proběhlo v naprostém pořádku a Irenka si domů zase odnesla krásný háčkováný výtvar, bez toho by to prostě nešlo. A co naplat nikdo nemládneme i Kamilek Hynčica nám dožrál do let. Je to k nevíře, ale čas nezastavíme. Jak nás znáte to by nebyla oslava, abychom nevymysleli nějakou tu habaďuru. Málo se to o něm ví, ale i práce v kravině se skví v jeho životopise, a to byla voda na náš mlýn. Šátky, zástěry, gumáky, sexy plavky a hurá na to. **Slunce, seno po Zámrsku** a ten finiš, to mu spadla

Květen, lásky čas a na hřišti burácí hasičské stroje u **okrskové soutěže**, i zde je naše pracovitá ruka třeba, pomáháme jak nejlépe umíme a rády. Červen se letos nesl ve znamení **voleb do evropského parlamentu** ve dnech

brada. No, pochvalme se samy, byly jsme všechny úplně k sežrání, takový harém ani omylem nečekal.

Červenec, hurá prázdniny, a jak je začít jinak než **dětským dnem s tradičním fotbalem Ženatí x Svobodní**. Letos

byl pro děti připraven tvořivý koutek naší proslulé Elišky, které přispěchala na pomoc Irenka. Všude to vonělo koupelovou solí, děti malovaly magnetky o sto šest, snad každý odešel s nějakou tou malůvkou na obličej. I na fotbálek pro děti nakonec došlo. Ale největší červencová událost je, jak jistě uznáte světoznámý **přivesnický tábor**. Další očekávaný ročník proběhl ve dnech 15.–19. 7. 2024 na výletišti u Luže. A to se na dědině dámy a pánové děly věci. Všude to tu hučelo jako v úle, pipaly zprávy s fotkami a i doma jsme měli plnou hlavu vyprávění toho a onoho. Co se dělo na výletě v aragonitových jeskyních, u pana kováře, co kdo kde vyvedl... Uteklo to jako voda ve čtvrtkách se dospělí spráhli, aby dětem udělali nezapomenutelnou stezku odvahy. Už teď vyhlížíme další ročník. Těšíme se opravdu všichni.

V rámci příprav našich prvních kulatých oslav jsme se zúčastnily v hojném počtu oslav u Pavlíků, pozvání na **110. narozeniny**, to se prostě nedá odmítnout. Ano, čtete správně 110. narozeniny, a protože se věk u žen zásadně neprozrazuje, tak vám jen napíšeme, že gratulace přijímaly Albi, Zuzka a Esterka. Nikoho nenechaly na pochybách, že věk je jenom číslo. Za nás rozhodně povedená oslava.

Je to tady, **den „Dě“** 31. 8., výletišť u Luže se odělo do našich barev, tedy růžové, super ženský znak vlál snad všude, nejenom na našich tričkách a zástěrách. Kios nabitý až k prasknutí, jídla nepřeborné množství, i to pivo bylo růžové. Po všech koutech hřiště tato barevná kombinace zářila, to se pozná nabitý program. Nejenom soutěže, ale i tvoření, za které děkujeme Markétě a Elišce. Lákavá byla i Karlova nabídka workshopu na téma sýr, tahaly se gorbáčky, vyráběly sýry

i krávu jsme si mohli podojit. Kájo, díky, zase se naše vědomosti posunuly o kus dál. Poslední prázdninová sobota, samé slunce a pohoda. Slunce v duši zářilo také v podobě Aperolu v kelímcích, a ty spokojené výrazy nás všech. Těch 10 let za to opravdu stálo.

Hola hola škola volá. Září a zase volby 20.–21. 9., jak jinak než ve stejné sestavě Helča, Marci, Kamča, Lenka, Irča a Petka, tentokrát hlídaly průběh **krajských voleb**. Tento měsíc je snad nejnabitější v celém roce. **Pout' na sv. Václava** opět zářila v kalendáři a my se 26. 9. vrhly, jako každý rok, do **generálního úklidu kaple**, a že nám to šlo pěkně od ruky. Nechyběly jsme ani při **mši svaté a v kulturním domě** už vůbec ne. Na to vše, co si toto datum nese v sobě, se akce vydařila jak měla.

A to by nebyl říjen, aby nekonkuroval předešlému měsíci. Nemožné se stalo skutečností. Zámřšťáci vyjeli 19. 10. **do sklípku** do Hlohovce, kdo ten příběh zná, ví jaká to byla událost, jaký počín. Nemohly jsme rozhodně chybět. A byl to tedy zážitek. Přemýšlely jsme, jak vlastně odměnit samy sebe, za ta léta práce. Určitě pamětníci vzpomenu, že jsme jezdily každý rok na **muzikál** do Prahy. Covid však tuto tradici přetrhl a jezdilo se různě v různých počtech za kulturou kdo chtěl a kde tu. A zrovna nikde nic až jednou... **Lucie Bílá** 27. 10. v Hranicích, no neváhaly jsme ani chvíli, kulturní nabídka, která se rozhodně neodmítá. A naše účast? Samozřejmě hojná a ještě v předních řadách. Zážitek krásný, jen malé zklamání, fotka s Lucí se nekonala, poradíme si však vždy a všude. Lucka se skví i na firemních autech. Poslední říjnovou událostí byl bezesporu **lampionový průvod** 28. 10., procházka se světýlky obcí, položení věnce, tradiční fotka u zastávky a hurá do

kulturnímu na pohádku a něco na zub.

Listopad se nesl v klidnějším duchu, i když jak se to vezme, příprava **první předvánoční výstavy** také není zrovna jednoduchá. Ale nebojíme se ničeho a tak 17. 11. své brány otevřel kulturní dům plný krásných vánočních ozdob, výrobků, oblečení, dílniček. Světoznámá zámřská kavárna voněla donuty, svařákem, dokonce se podařil vyřešit zapeklitý problém s čekací lhůtou na kávu, 3 kávovary to spravily. Zde jsme také narazili na nový problém, parkování. Auta obstavily celou Komanici až po kostel. Taková hojná účast nikoho nenechala na pochybách o správném termínu a úspěšnosti akce.

Prosinec, čas předvánočního shonu, my se však umíme i zastavit, ať už u **rozsvěcení vánočního stromu** v neděli 1. 12. nebo u našeho oblíbeného **zpívání koled** 13. 12. a nakonec i u cimbalovky při **mysliveckém posezení**. A už nám v obýváku stojí stromeček, o Silvestru ani nemluvě. Poslední **fotbálek a grilování na hřišti** i to jsou akce, které navštěvujeme. Konec roku a začátek toho nového jsme pospolu oslavili v kulturním domě.

Deset let, pro někoho moc, pro někoho málo. Ale kus života, a v našem případě práce to přece jenom je. Nebyly bychom nic jedna bez druhé a ani bez Vás, našich nejbližších a všech podporovatelů i spřátelených spolků. Moc bychom Vám všem chtěli poděkovat, a věřte, že je za co. Jste symbolem toho, že vše co děláme má smysl. Děkuji našim rodinám, že nás občas postrádáte nebo nám prostě jen pomůžete. **Děkujeme obci Zámarský za trvalou podporu a spolupráci, hasičům, bez kterých by to také nešlo, ale hlavně Vám všem zámřšťákům.**

Milé Ženy, díky letí také každé z Vás.

Za to, že jste, a jaké jste. Za všechny nápady, práci, pomoc a za ty neopakovatelné zážitky i všechnu tu legraci.

Co nám všem na závěr popřát... hlavně zdraví, spoustu radosti, nápadů a do dalších let, energii, pohodu a soudržnost. Tak holky hurááá na to, další desítka nás čeká a jaká bude... nechme se překvapit.

Helča a Zdenča

Nekrolog Anny Oravové

Smutná rubrika tohoto zpravodaje se zřejmě zabydlela, a ne a ne nás opustit. Ale jsou mezi nebem a zemí události, před kterými se musíme jen sklonit a vzít je, tak jak jsou. To, že věk jenom číslo, už ví každý z nás. Někdo mladé strčí do kapsy i v devadesáti, a někdy je třicátníkům na sto. Pamatuji si to okřídlené rčení: „*Mladý může, starý musí*“. Platí pořád jako dříve, jen s těmi mladými se roztrhl pytel, hold „pokrok“ nezastavíme. Nerada nekrology, zvláště ty zámřšťácké píšu, i když jsem v tomto odvětví více než sběhlá, přesto je krásné, že náš zpravodaj tuto možnost, ten prostor vůbec má. Není tomu tak všude, okolní zpravodaje se omezují na jména, případně data. Je to neosobní, studené, jako by člověk byl opravdu jen číslo. V Zámřských to však neplatí, poctivě si připomínáme všechny naše spoluobčany i rodáky a já jsem na to velmi hrdá. Všichni patříme, či jako rodáci jsme patřili do zámřské rodiny, dědiny a společně utvářeli, to co Zámřsky dnes jsou, každý tím svým způsobem, ale přesto. Těch pár řádků je vlastně takové poděkování.

Když se v naší obci rozezná umíráček, a věřte, že je dobře slyšet, ani psi neštěkají. I když má zvon svůj stejně naladěný tón, zní tolik jinak. Všem vytane na mysli otázka, kdo tentokrát. Nejinak tomu nebylo 27. 10. 2024, kdy odešla, tam odkud není návratu paní **Anna Oravová**. Manželka, maminka, dcera, sestra, švagrová, teta a kamarádka. Odešla po krátké těžké nemoci dne 26. 10. 2024 obklopená lékařskou péčí i láskou svých nejbližších v Olomouci. Bojovala statečně, avšak neslyšně, nechtěla být nikomu na obtíž, až nakonec odešla, tiše snad po špičkách ve věku 54 let. Nejedno srdce v Zámřských se zachvělo. Znali jsme Aničku jako usměvavou, skromnou, dobrosrdečnou a pracovitou ženu, kdo se s ní měl tu čest potkat, ví o čem mluvím. Pojďme si společně připomenout její životní příběh.

Paní Anna Oravová se narodila 25. 7. 1970 v Hranicích rodičům Marii a Miloslavovi Šatánkovým. Vyrůstala společně se sestrou Ivanou.

Po dokončení základního vzdělání se paní Anna vyučila pro Etu Milotice, kde také začala svůj profesní život a odešla odsud také na mateřskou dovolenou. V práci byla vždy velmi oblíbená, přátelská a veselá. Časem potkává pana Antonína Oravu a dne 20. 6. 1998 s ním spojuje svůj život sňatkem,

zároveň se stěhuje do Zámřsk. Netrvalo dlouho a 12. 1. 1999 vítají společně na světě syna Lukáše, o rok později 31. 8. 2000 syna Petra. Roli maminky si velmi užívala a stala se z ní ta pověstná kvočna. Své kluky, jak jim něžně říkala obležovala, opečovávala, snesla by jim modré z nebe. Byla hrdá

na jejich životní pokroky a za všech okolností tu byla pro ně, co jí síly stačily. Po mateřské dovolené začala pracovat pro obec Zámřsky, jako pracovník veřejně prospěšných prací. Starala se o úklid a zkrášlování obce, její pracovitá ruka byla znát všude. Nikdy ji snad neopouštěl úsměv, ráda s námi také

prohodila na dědině pár slov. Časem jak synové povyrostli nastoupila do firmy DAS Czech Republic s.r.o. v Hranicích, do směnného provozu. Našla zde spoustu přátel, hojná účast spolupracovníků i vedení firmy na posledním rozloučení je důkazem jak zde byla oblíbená. Na obec Zámřsky však nezanevřela, zůstal jí na bedrech úklid našeho Domu s pečovatelskou službou, kde poctivě udržovala čistotu a pořádek až do jara roku 2024, kdy ze zdravotních důvodů nemohla, již tuto práci vykonávat.

Anička milovala zahradu, byla vášnivá pěstitelka květin doma i venku. Radovala se z každého květu, letos však již svůj velkokvětý ibišek před domem neuvidí kvést. Své vážné nemoci vzdorovala ze všech sil a pevně věřila, že svůj boj vyhraje. Bohužel osud tomu chtěl jinak. Došly síly, došly slova. Jak tiše vplula do Zámřsk, tak z nich také tiše odešla.

Milá Aničko, děkuji Ti jménem nás všech, zámřšťáků z celého srdce za všechno. Za ta léta, kdy jsi pomáhala udržet naši obec čistou a krásnou. Děkuji Ti za každé dobré slovo i úsměv, za ten čas co jsi tu s námi byla a snad jednou někdy příště na viděnou v lepším světě a v lepších časech. Budiž Ti ta kelečská zem lehká.

Zdenka Hašová

KRONIKA

Totalita

V ten čas začínali utíkat i čeští dělníci z Německa, kteří tam byli totálně nasazení na nucenou práci. I z obce bylo jich tam několik. Z děvčat tam byla Vlasta Kajnarová, dcera obecního sluhu. Ostatní děvčata byla ušetřena.

Z mladých mužů tam byli nasazení Antonín Perutka, Orava Josef č.46, Ledabyl František, Václav Orava, Klvaňa Antonín č.72 a Bohumil Pajdla č.7, Václav Orava několikrát Němcům utekl. Jednou dokonce až z Berlína. Taky František Ledabyl byl pro neposlušnost s Antonínem Klvaňou trestán kárným táborem. Theodor Steiner byl nasazen, odkud taky utekl a v Zámrských se schovával. Byl hledán četníky, ale měl při tom štěstí. Nikdy jim nepadl do rukou. Na jaře toho roku byl gestapem Německou tajnou policií zatčen František Schlosser, hostinský na Zemědělském domě v Zámrských, pro přechovávání člověka politicky pronásledovaného. Jmenovaný byl zatčen v Moravské Ostravě ve Vítkovických závodech, kde byl zaměstnán, a byl odvezen do koncentráku.

Počasi bylo toho roku krásné. Sklizeň byla uspokojivá, takže na vesnici hladu nebylo. Zásobování bylo také lepší jak za první války světové. Nejhuře na tom byli kuřáci. Jeden čas se fasovalo tři cigarety a někdy pět denně. Lístky měli i nekuřáci, kteří svoje příděly rovněž vybírali, ale s cigaretami šmelili. Cena lidové cigarety Wiktorie stála 1 korunu. Cena pod rukou od šmelinářů byla 5–10 korun za jednu cigaretu. Byli však i takoví lidé, kteří prodávali cigarety pro kamarády za to, zač koupili a bez výděлку.

Zima byla opět tuhá. Němci byli zahnaní vítěznou rudou armádou až do Karpat. Fronta se kvapem přibližovala. Vlaky z fronty přivážely plno raněných a omrzlých Němců, kteří byli ve velmi zbědovaném stavu.

Ženy v akci Zámrský

pořádají přivesnický tábor na téma

KDY: 14.–18. 7. 2024

KDE: Areál u Luže

KDO JE VÍTÁN: všichni od 4 do 15 let

PŘIHLÁŠKY budou k dispozici na stránkách obce.

Přihlášení je možné do 31. května nebo do naplnění kapacity

Těšíme se na vaši účast

JÓGA ZÁMRSKÝ

pro dospělé s Gabčou

LEKCE, KTERÉ VÁS UVOLNÍ, PROTÁHNOU A NABÍJÍ ENERGIÍ

- kdy: středa 18:20–19:20
- kde: Zámrský 69
- Dechová cvičení
- Protážení a relaxace
- Posílení celého těla

rezervujte si místo již teď na centrum-matylda.reservio.com
+420 774 874 122

centrummatylda.cz/yoga